

Försök häng med på en tankeresas om du vill. Titta på bilden och blunda sen och försök se händelsen framför dig. Det är en alldeles vanlig dag i en alldeles vanlig stad, lilla Nain strax norr om Västbanken, idag med 1600 invånare. Alla kände alla. Till det vanliga hör att vi dör, ingen av oss kommer att överleva livet. Döden, hur mycket vi än förströr oss för att distrahera bort den, drabbar oss ändå. En dag är det du eller jag som bärs ut genom staden.

Den här vanliga dagen hade döden drabbat en redan drabbad familj. Pojkens mamma hade vandrat samma väg tidigare när hennes man skulle grävas ned. Fast det som hade hänt igår eller inatt var brutalare och i alldeles fel ordning. Det man bar ut på båren mellan de högljudda gråterskorna var hela hennes trygghetssystem, pension och fortsatta liv. Utan pojken, sin ende son, var hon hänvisad till allmosor om hon hade tur. Döden höll på att förstöra hennes liv också. Nu har dom precis passerat stadporten på väg ut till gravplatsen.

Tänk dig nu att du är där. Du står en rätt bra bit ifrån, änkan har du pratat med flera gånger på torget, senast när ni köpte tomater rätt billigt häromdan. Då var den nu döde pojken med. Vad småpratar ni om när ni ser den lilla processionen? Hur luktar det omkring er? Hur ser folk ut? Vilken tid på dagen är det? Hur känns det inuti dig när du står där intill och ser folk komma gråtande mot dig? // 1

Från ett annat håll kommer nu IC och hans lärjungar och närmar sig den rätt stora processionen, vi är många som tycker synd om den stackars änkan och vill visa vårt deltagande.

Nu vill jag att du ska byta plats i det som händer, det kan man göra när man gör en tankeresas. Nu är du en av ICs lärjungar, du går alldeles intill honom, ni har vandrat hela morgonen, tänkte just stanna till och handla lite mat på torget i Nain. Och så möter ni en sorgeprocession, det har ni gjort många gånger förut. Men nu ser du på IC att det hugger till inuti honom, du ser hans blick som möter dom gråtande. Hur han kämpar för att hålla tårarna borta. Och du ser honom bana väg fram till den gråtande mamman. Vad säger dom andra lärjungarna när dom ser hur IC reagerar? Hur känner du? Vad skulle du vilja att han gjorde? Vågar du säga det till honom? // 2

Nu ska du byta plats igen. Tankeresan går vidare. Nu är du inte längre på avstånd, nu är det du som går där gråtande vid din älskade sons dödsbädd. Du snubblar fram på grusvägen, dina väninnor hjälper dig så du håller sig upprätt. Allt är ett enda stort kaos. Så stannar det hela upp, en helt okänd man med ett rejält följande också okända män och kvinnor ser varmt och allvarligt på dig. Han säger två ord: "Gråt inte". Hur såg han ut när han sa det? Hur kändes det? Kunde du ta emot det han menade? // 3

Andra som mött IC på liknande sätt beskriver att de efter mötet med honom blev mer mänskliga, hade fler öppna sinnen än tidigare. Mötet med den verkliga människan, IC, gjorde livet helare, varmare, ömtåligare. Jag blev mer varsam med de människor jag mötte, värdesatte relationer mer än prylar, försöker inte längre leva upp till vad alla andra tycker att jag ska göra. Mötet med IC gör att jag kom hem till mig själv. Med total och öppen känslighet för omvärlden och helig vrede över syndens, dödens och djävulens härjningar. Med änkan i Nain har du fått möta Tröstaren.

Nu ska du göra den sista tankeresan. Nu är det du som ligger död på båren. Döden hör till det vanliga, en gång ligger vi där. Försök se det framför dig hur IC nu kommer fram till dig. Allt annat stannar upp. Han rör vid båren och säger: Du, stig upp! Och allt som var dött, likstelt, hopplöst och slutgiltigt förlorat i sorg får liv. Kan du känna hur blodet börjar pulsera, hur de stela lederna går att vicka på igen, hur munnen som torkat ihop börjar prata. Vad är det du berättar? Vilka tittar du på först? Vem vill du krama om? // 4

Nu är tankeresan slut. Välkommen tillbaka till 6 oktober i Fässbergs församlingshem.

Döden hör till det vanliga – ännu en tid. Det är helt i sin ordning att sörja när döden tar de våra ifrån oss och med iver längta efter den dag då döden inte längre finns kvar. Efter Jesu uppståndelse är det bara en tids väntan tills all död försvinner och livet slutgiltigt segrar. Bara en tid, och den blir kanske kort, tills alla som levt och som lever och kommer att leva får möta IC. Han går fram till deras och vår dödsbädd och säger: Stig upp! Lämna döden! Kom och gå med mig i stället...

Idag möter du honom här i sånger och böner och i den heliga nattvarden. När IC ser oss drabbas han av medlidande, det vrider sig inom honom när han ser vad döden ställer till med. Så går han fram till oss var och en. Till någon säger han: "Gråt inte", till en annan: "Stig upp". Jag är starkare än döden. Jag vill leva med dig nu och för alltid. Kom.